

Onsdagen den 5 nästlidne januari vid klockan 1/2 11-tiden förmiddagen anträffades i änkefru Anna Rosalie Gerells växelkontor i huset n:r 2 Malmtorgsgatan här i staden - samma hus som hotell Rydberg - anställda biträdet, fröken Anna Viktoria Hellsten, ligande framstupa å golvet innanför disken i ryssenämnda växelkontor, till utseendet liflös och i döende tillstånd samt starkt blödande ur större sår i hufvudet.

Fröken Hellsten affördes skyndsammast i tillkallad ambulansvagn till Kungl. Serafimerlasarettet. Vid klockan 1/2 12-tiden samma förmiddag afled fröken Hellsten å Serafimerlasarettet, utan att dessförinnan någon gång hafva återfått medvetandet.

Fröken Hellsten hade tydligen ljutit döden genom rånmord.

I växelkontoret hade nämligen efter mordets föröfvande upptäckts, att penningebelopp och värdepapper med mera till betydande värde tillgripits.

Dagen ifråga - onsdagen den 5

nästlidne januari vid klockan 1/2 11-tiden förmiddagen hade i huset n:r 29 Kungsholmsgatan nedra botten boende kolutköraren Hugo Bernhard Jansson, då han med en säck koks på ryggen kommit in i växelkontoret ifråga för att där aflämnas koksen, visserligen till en början icke förmärkt någon person uppehålla sig i lokalen, men strax därpå, då han som hastigast sett åt disken, funnit en kvinna ligga framstupa innanför disken. Jansson, som därvid trott, att kvinnan blifvit sjuk, hade genast gått ut och satt kokesäcken på det utanför å gatan stående och af honom omhänderhafda åkdonet samt därpå i sällskap med sin arbetskamrat, kolbäraren Karl Vilhelm Vallin, ånyo gått in i lokalen, som vid tillfället icke varit upplyst.

Jansson och Vallin, som gått fram till disken och till den i densamma varande öppningen, hvars dörr och lucka vid tillfället stått öppna, hade nu båda sett, att kvinnan låg framstupa på golvet, till synes medvetslös; och hade en mycket stor blodpöl förefunnits å golvet omkring kvinnans hufvud.

Kolbäraren Vallin hade nu, under det att kolutköraren Jansson stannat kvar vid växelkontorets ingång, sprungit till hörnet af Gustaf Adolfs torg och Regeringsgatan samt tillkallat poliskonstapeln n:r 352 Johan Adolf Lindberg.

Konstapeln Lindberg hade efter ankomsten till växelkontoret undersökt kvinnan och därvid funnit henne vara vid lif, men medvetslös samt ännu starkt blödande från sår i hufvudet. Lindberg hade nu äfven tillkallat konstapeln n:r 360 Emil Olaus Dehn, som haft tjänstgöring på Gustaf Adolfs torg vid Norrbro.

Konstapeln Lindberg hade därefter, under det Dehn telefonerat efter ambulansvagnen och inrapporterat det skedda till 6:te polisdistriktets station, vändt på kvinnan samt företagit upplifningsförsök å henne. Härunder hade kvinnan af konstaplarna flyttats ur den stora blodpölen omkring hennes hufvud å golvet, så att hennes kropp kommit nästan parallellt med disken.

Enligt hvad som framgår af Janssons, Vallins och konstaplarnes längre fram i denna rapport intagna berättelser, hade kvinnan befunnits ligga framstupa å golvet med någon liten vridning åt höger sida, åtminstone å kroppens öfre del. Högra ansiktshalfvan hade likaledes hvilat mot golvet. Högra ögat hade varit något ansvalldt. Kvinnans fötter hade legat i riktning mot disken och hufvudet i riktning mot den södra väggen och mellan kassaskåpet och det vid fönstret stående bordet. Fötterna, som varit något åtskiljda, hade legat på ett afstånd af omkring 30 centimeter från disken. Högra armen hade delvis legat under kroppen, den vänstra troligen utsträckt vid sidan af kroppen. Håret hade i det närmaste varit utslaget omkring hufvudet och mycket blodigt. Blod hade äfven fortfarande flutit från å

kvinnans hufvud befintliga sår. Skadorna hade dock icke kunnat närmare iakttagas på platsen. Då upplifningsföresök företagits, hade några svaga rosslingar förmärkts. Å kvinnans klädsel hade ingen annan ordning förefunnits, än att blusen var något öppen öfver bröstet, så att öfre delen af korsetten och något af linnet syntes; och hade dessa persedlar varit något blodiga. Konstapeln Lindberg hade lossat en brosch vid halsen och slitit upp halslinningen å blusen framtill samt knäppt af kvinnan ett af henne påhaft skärp. En stor mängd delvis lefrad blod hade förefunnits å golvet omkring kvinnans hufvud; och hade blodpölen, då kvinnan af konstaplarna flyttats närmare disken och så godt som i diskens längderiktning, blifvit ännu större och fått utsträckning på längden i riktning mot skrifpulpeten.

Dörren till kassaskåpet hade stått öppen, en del mynt hade legat kringströdda på golvet och en del föremål hade uppenbarligen förflyttats från sina ursprungliga platser.

I den tillkallade ambulansvagnen, som skyndsamt anlände till platsen, affördes fröken Hellsten till Kungl. Serafimerlasarettet; och afled hon därstädes, såsom förut sagts, vid klockan 1/2 12-tiden på förmiddagen.

Klockan 10,40 samma förmiddag afrapporterade detektivkonstapeln Anders Vilhelm Bergström, att telefonmeddelande ingått från 6:te polisdistriktets station, att en kvinna troligen blifvit mördad i Gerells växelkontor i huset nr 2 Malmstorgsgatan.

Poliskommissarien Johan Svensson, biträdande polis-kommissarien Karl Alrik Waerner, öfverkonstapeln Karl August Chroona samt detektivkonstaplarna Gustaf Adolf Adolfsson och Anders Welin blefvo då genast beordrade till växelkontoret.

Härjämte utsändes efter hand och så fort sig göra låt tillgängligt antal polismän såväl inom som utom staden för att verkställa spaningar för brottets upptäckande.

Efter det anmälan inkommit om hvad som vid tillfället tillgripits, utsändes äfvenledes samma dag tryckta

meddelanden härom, bland annat till växelkontor, hotell och pensionat och dylika ställen här i staden samt till polismyndigheterna i Sveriges städer och å andra större platser inom landet.

Då förenämnda från detektivafdelningens station till växelkontoret utsände polismän ankommo dit, hade fröken Hellsten kort förut blifvit afförd till Serafimerlasarettet.

Å Malmtorgsgatan utanför växelkontoret hade en folk-mängd, uppgående till omkring 250 personer, samlat sig.

Uniformerad polis hade funnits på platsen; och hade ingången till växelkontoret varit bevakad, så att obehöriga icke finge tillträde till lokalen.

Poliskommissarien Svensson och detektivkonstapeln Adolfsson begåfvo sig omedelbart från växelkontoret till Serafimerlasarettet, under det att biträdande poliskommissarien Waerner, öfverkonstapeln Chrocna, och detektivkonstapeln Welin stannade kvar i växelkontoret för att därstädes verkställa undersökning.

Vid poliskommissarien Svenssons och detektivkonstapeln Adolfssons ankomst till Serafimerlasarettet låg fröken Hellsten å ett bord i en af mottagningsalarna å nedra botten, där hon upphörligt uppgaf klagande stönanden; och var fröken Hellstens hår mycket blodigt öfver hjässan. På af Svensson framställd fråga till vederbörande läkare, huruvida fröken Hellsten möjligen skulle kunna lämna något besked om på hvad sätt och under hvilka omständigheter brottet föröfvats, förklarade läkaren, att fröken Hellsten vore fullständigt medvetlös, hvadan någon fråga därom icke kunde med utsikt till erhållande af svar till henne framställas. Läkaren gjorde emellertid ändock ett försök att få något svar af fröken Hellsten, men förgäfves. Kort därpå fördes fröken Hellsten upp i en af operationsalarna, men afled därstädes klockan 1/2 12 utan att dessförinnan någon gång hafva återfått medvetandet och innan någon operation företagits.

Vid därefter af medicine kandidaten B. Jörgensson i närvaro af Svensson och Adolfsson verkställd yttre besiktning utröntes, att fröken Hellsten å hjässan erhål-

lit slag, som troligen åstadkommit döden. Hon företedde nämligen å hjässan ett tvärgående, omkring 7 centimeter långt sår med trubbiga kanter. I sårets botten befanns hufvudskålen vara spräckt i sårets hela längd intill hjässan. Strax till vänster om såret ifråga förekom ett omkring 3 c.m. långt sår med trubbiga kanter, likaledes gående ända intill hjärnan. Högra ögat var igensvullet och företedde en större blånad. Öfver näsroten syntes ett mindre skrubbsår och i pannan ofvanför vänstra ögat fanns en liten blåaktig svulnad.